

170) panjev zlagala, nakladala in odpošiljala, ponavlja tedaj gori omenjeni razglas, naj vsak sam ali po svojem pooblastencu vzame v pisarnici panjeva, sicer bota ležala tukaj tako dolgo, dokler kdo po-nju ne pride.

Pisarnica c. k. družbe kmetijske.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — O državnem zboru dunajskem bi se malokaj govorilo, ako ne bi stalo na dnevnem redu vprašanje: kako se bode rešila resolucija gališkega deželnege zboru. Mislilo se je do zadnjega časa, da bode državni zbor vendar enkrat rešil to poljsko uganjko; al nenadoma ste vlada in ustavoverska stranka sklenili, zopet odložiti gališko spravo. Vsaj je podoba taka po tem, kar centralistični časniki pišejo. Stvar stoji tako: Za rešitev gališke resolucije posebno izvoljeni odbor kuha in kuha to resolucijo tako, da to, kar je izkuhal, ni skor nič podobno temu, kar Poljaki zahtevajo. Če bi ta prekuha prišla pred državni zbor, ne bi je hoteli sprejeti poslanci gališki; to pa bila bi blamaža za vlado in državni zbor. Temu ogniti se, se bode ta razprava odstavila iz obravnave državnega zboru in prekuha vladna in odborova (tako vsaj se sliši) se bode dala gališkemu deželnemu zboru v rešitev. Bodi si pa tako ali tako, vedno odlaganje kaže, da tudi iz sprave gališke ne bode nič. — Se neka druga stvar je, katero ima zbornica poslancev kmalu rešiti in o kateri smo radovedni, kako jo bode rešila, in to je železnica Predelska. Vlada je osnovo te železnice že predložila zbornici poslancev, in ta je izvolila poseben odbor, kateri naj prevdari vladni predlog in o njem poroča. V ta odbor pa so večidel voljeni poslanci, ki ne marajo za Predelsko železnico, ampak so zagovorniki Loške. Sliši se dalje, da tudi od druge strani vleče zdaj za Loško železnico milejša sapa. Po takem bode tedaj v zbornici hud boj, kedar pride Predelska železnica v razpravo. Predelci in Ločanje si bodo razkačeni stali nasproti. Žalostno je pač to, da državni zbor, namesti da bi rešil glavno nalogo svojo — državnoopravne razmere in spravo dežel in narodov — se trga za železnice, ki same po sebi morajo priti, če so potrebne!

— Presvitli cesar se je po potovanju v Banatu, kjer je osebno ogledoval kraje po hudi povodnji oškodovane, vrnil sopet v Pešt in na Dunaj nazaj. Za častni in ljubeznjivi sprejem v vseh krajih, ktere je obhodil, se je v posebnem razglasu z živo besedo zahvalil. Ministerski mameluki v Pestu, posebno Lonyayeva „Reform“ grozovito razsajajo, da surovi srbski knez Milan ni prišel pozdravit cesarja, ko je na potovanju svojem blizo bil srbski meji. Ko bi bil cesar sam potoval brez ministerskega spremstva, gotovo bi bil srbski knez hitel slovesno pozdravljat cesarja avstrijskega; ali ko je za cesarjem cela rajda ogerskih ministrov, ni se mōgla srbska vlada bližati zato, ker je ravnokar v onih glasovitih ovadnicah zagrebških bila hudobno natolcevana, da ona z denarjem na Hrvaškem vnema upor zoper ogersko vlado!

— Odbor, ki prekuhuje gališko resolucijo, je imel 11. dne t. m. sejo. Dr. Giskra, ki je v tem odboru, je v tej seji rekel, da bode glasoval proti spravi postavi in da zato izstopi iz pododboru. Dr. Herbst je na isto piščalko zapiskal, rekši, da si pridržuje svoje predloge. Te dve ekscelenci ste tedaj zopet prišli na tisto stacijo, kjer ste takrat bili, ko se je „purgarsko ministerstvo“ razcepilo na dvoje. V tej odborovi seji pa je dr. Pikert zopet jahal tisto kljuso, katero ta državni

poslanec z neko posebno ljubeznijo jaha, namreč to, da se grof Hohenwart mora to žiti, da kot minister ni ustavoversko ravnal. Kakōšen strah vendar imajo centralisti pred Hohenwartom!

Iz Hrvaškega. — Naj bi kdo še tako na drobno popisal silovitosti, ki se godijo zdaj na Hrvaškem in v Slavoniji, ko se pripravljajo za volitve v deželni zbor, gotovo ne bode popis nič proti temu, kar se djansko godi. Človek mora le videti in slišati, sicer bode težko verjel, da vse to je mogoče! Magjaroni lažejo, ovadujejo in obrekujejo, da vse vprek leti; — možé narodne stranke, ki imajo postavno pravico voliti, brišejo iz imenika volilcev, magjarone pa, ki nimajo pravice, vpisujejo va-nje; — z denarjem hodijo po mestih in vaséh in podkupujejo volilce, naj bi za magjarona glasovali; — veljavne možake, ki govorijo z volilci, naj volijo narodnjake, kar zapirajo; te dni so sopet zaprli tri kaplane; — žandarji in vojaki pridejo, pa se ustavijo okoli hiše, kamor je prišel kak poslanec, da bi s svojimi volilci govoril — češ, da volitev mora svobodna biti pod krilom bajonetov! Vsaki hip sta „Obzor“ in „Südsl. Zeitg.“ zaplenjena. „Obzor“ je gledé na toliko silo za potrebno spoznal opominjati volilce narodne, naj se ne plašijo armade. „Armada ima svoj zakon — pravi — in svoj red, in ne bode nikogar motila, kdor svojo volilno pravico spolnuje redovito in postavno. Zato idite na voliše pogumno, a mirno, trezno in lepo, kakor da bi šli v cerkev. Tako se vojakov nimate bati.“ — Jako zanimivo je čitati, kaj se je v Dubravi zgodilo gosp. Ivanu Vončini, ki je zdaj magjaronom najhujši trn v peti in na kterege prežijo kakor volkovi na jagnje. Komaj je Vončina na večer prišel v Dubravo na razgovor s svojimi volilci in se vselil v župnikovo hišo, brž so bili zgodaj zjutro Vrbovški se-režani in Križevski žandarji okoli hiše. Ko gosp. Vončina stopi med nje in jih vpraša: kaj da hočejo, mu odgovorijo žandarji, da so poslani sèm za to, da ne-jednega seljaka (kmeta) ne pustijo v župnikovo hišo, in da zabranijo, ako bi on hotel govoriti narodu! — Ali se je že kdaj kaj tacega doživelo? No, še na Českem ne! Lepih reči imamo po takem pričakovati, ako pridejo kdaj tudi sopet volitve pri vas! Zato bodite na vse pripravljeni! — Na tista hudobna pisma, ki smo jih zadnjič omenili, v katerih se prvaki hrvaški natolcujejo kot najhujši sovražniki cesarju in državi, so prizadeti možje očitno odgovorili in s krepko besedo za nesramno laž proglasili vse od konca do kraja, kar se je v onih pismih zoper nje pisalo vladi v Pešt, ter konečno rekli, do razžaljeni bodo na postavni poti tožbo napeli. Podpisani so tej deklaraciji gospodje: Cernadak, Jakić, Hadvig, dr. Hofman, dr. Kopač, Krestić, Ivan Kukuljević, dr. Makanec, dr. Mazzura, Mazuranić, Miškatić, Mrazović, grof Nugent, dr. Posilović, dr. Rački, Špun, Sušković, Vončina — samo odlični narodnjaci.

Žitna cena

v Ljubljani 11. maja 1872.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 6 fl. 60. — banaške 7 fl. 5. — turšice 4 fl. 30. — soršice 5 fl. 20. — rži 4 fl. 20. — ječmena 3 fl. 40. — prosa 3 fl. 40. — ajde 4 fl. —. — ovsa 2 fl. 10. — Krompir 3 fl. —.

Kursi na Dunaji 14. maja.

5% metaliki 64 fl. 70 kr. Ažijo srebra 111 fl. 25 kr.
Narodno posojilo 72 fl. — kr. Napoleondori 9 fl. 3 kr.

Loterijne srečke:

V Trstu 11. maja 1872: 28. 87. 7. 4. 58.
Prihodnje srečkanje v Trstu 25. maja.